

Værnepligt her i Kjøbenhavn, maatte leve af min Lønning, og det kan ikke nægtes, at det er et bart Traktement. Der kan ikke blive Raad til blot det, som maa kaldes almindelig daglig Kost. Nærværende Lovforslag tilsigter jo at sikre Soldaterne en almindelig, god, sund daglig Kost. Af personlig Erfaring ved jeg, hvad det vil sige at skulle leve af sin Lønning alene. Jeg føler derfor en særlig Opfordring til at takke den højtærede Minister for Forslaget. Det er mit Haab, at man, naar Forsøgene fortsættes, vil naa til, at hele Hæren bliver forplejet ved Naturalier, saa at det Misforhold, der for Tiden bestaar mellem Opofrelsen og Lønningen, derved kan udjævnes.

Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse samtidig rette en Tak til den højtærede Krigsminister, fordi han, hvad der ogsaa i nogen Maade berører denne Sag, har gennemført det efter mit Skøn ganske udmærkede Forbud mod Spiritus paa Kasernerne. Det er min Overbevisning, at den højtærede Minister ogsaa her har betraadt de rette Baner, og det er mit fulde Haab, at ogsaa det skal føre til gode Resultater for Hæren. Jeg beklager ganske vist, at Bajeren ikke er fulgt med Snapsen. Den kan undværes, og ogsaa der taler jeg af Erfaring, vore Soldater kunne meget vel leve uden nogen af Delene. Jeg vil paa det bedste anbefale nærværende Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Jeg maa udtale Ønsket om, at det Anliggende, som sidst blev omtalt af det ærede Medlem, ikke føres frem ved Forhandlingen om denne Sag.

Krigsministeren (Madsen): Jeg vil blot tillade mig at bringe min bedste Tak for den Velvillie, hvormed Forslaget er modtaget, og udtale Haabet om, at det hurtigt maa blive fremmet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Efter det nys af den højtærede Minister udtalte Ønske, skal jeg sætte Sagen paa Dagsordenen for Mødet i Morgen. Det er selvfølgelig en Forudsætning, at Tinget giver sit Samtykke til Sagens Foretagelse.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg til Overvejelse af forskellige kirkelige Spørgsmaal.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3757).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstilleren (Reedtz-Thott): Alle maa være enige om, at intet griber saa dybt ind i den almindelige Bevidsthed og vækker saa stort Røre som Forslag til Forandring i de kirkelige Forhold. Thi medens de fleste andre Lovgivningsarbejder jo kun berøre enkelte Samfundsklasser og enkelte Lag, griber alt, hvad der angaar kirkelige Forhold, ganske anderledes dybt ind og vækker Interesse hos Samfundsklasser, som ellers ikke interessere sig for Lovgivningsarbejderne. Det kan derfor heller ikke forundre, at indgribende Forandringer i disse Forhold kun ske ganske langsomt og bør ske ganske langsomt; ganske anderledes langsomt end Forandringer paa andre Omraader. Det er derfor ogsaa naturligt, at Grundlovens Bydende, at Folkekirkens Forfatning skal ordnes ved Lov, i de 50 Aar, som ere gaaede siden Grundlovens Givelse, har været fremme ved flere Lejligheder, og er bleven debatteret indgaaende, men dog endnu ikke har fundet sin Løsning. Thi der har ikke i de store og brede Lag, hvem dette interesserer, indtil Dato været følt nogen virkelig Trang til en saadan Lov. Forskellige sammenstødende Omstændigheder have imidlertid bevirket, at der kun er sket en Forandring, forskellige sammenstødende Omstændigheder have bevirket, at der i de senere Aar har udviklet sig en større Trang til at faa Folkekirkens Forfatning lovfæstet. Og jeg siger vel